

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika-specijalistu Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja H. Š., Z., kojeg zastupa opunomoćenica S. D., odvjetnica u Z., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Z., koju zastupa B. B., univ. spec. oec. mag. iur., radi prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 8. srpnja 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se dio točke 3. kojim se odbija sa zahtjevom, točka 5. i 6. Rješenja Povjerenika za informiranje RH KLASA: UP/II-008-07/20-01/216, URBROJ: 401-01/05-20-2 od 17. ožujka 2020. te se predmet vraća na ponovni postupak tuženom Povjereniku za informiranje RH.

Nalaže se tuženom Povjereniku za informiranje RH da u roku od 15 dana isplati tužitelju H. Š. troškove upravnog spora u iznosu od 2.500,00 kuna.“

Obrazloženje

Točkom 1. izreke pobijanog rješenja tuženik je poništio tužiteljevo rješenje broj: 3/2020 od 13. veljače 2020., točkom 2. izreke odobrio je H. Š. pravo na pristup preslici Ugovora o kreditu broj MRR-19-1100325 (krajnji korisnik kredita K. d.o.o.) i Ugovora o kreditu broj MRR-19-1100384 (krajnji korisnik kredita Z. R. d.o.o.). Točkom 3. izreke rješenja djelomično je odobrio H. Š. pravo na pristup preslici Ugovora o kreditu broj HPOT-19-1100375 (krajnji korisnik B., vl. A. Š.) na način da se na tom ugovoru prekrije adresa i OIB fizičke osobe, u kojem dijelu je zahtjev odbijen kao i Ugovora o kreditu broj PZOE-19-1100368 (korisnik kredita C... d.o.o.) na način da se na tom ugovoru prekrije adresa i OIB jamca platca, kao i točka 3. „Instrument osiguranja“, u kojem dijelu je zahtjev odbijen. Točkom 4. izreke rješenja tuženik je naložio tužitelju da postupi po točkama 2. i 3. izreke tog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja.

Točkom 5. izreke rješenja tuženik je odbio žalbu H. Š. u dijelu koji se odnosi na dostavu preslika ugovora o kreditu/pozajmica ili slično koji se odnose na slijedeće isplate: H... vl. F. H., G. d.o.o. i K. d.o.o., a točkom 6. izreke rješenja odbačen je zahtjev H. Š. u dijelu koji se odnosi na dostavu preslika ugovora o kreditu/pozajmica ili slično koji se odnose na slijedeće isplate: N. S. H. d.o.o. i B. S. d.o.o.

Tužitelj je podnio tužbu kojom osporava zakonitost dijela točke 3. izreke pobijanog rješenja kojim je odbijena sa zahtjevom te točaka 5. i 6. u cijelosti.

Tužitelj u tužbi navodi da mu je nerazumljivo i nejasno kako bi HBOR posjedovao informaciju tko su krajnji korisnici ugovora sklopljenih s leasing društvima te iznos sredstava, a da o tome ne posjeduje informaciju kao ugovore o kreditima/pozajmicama ili slično. Smatra da je zanemarena odredba članka 16. stavka 3. Zakon o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 85/15. – dalje u tekstu: ZPPI) koja se odnosi na raspolaganje javnim sredstvima. Navodi da je HBOR dao očitovanje na žalbu, a potom se dopisom očitovalo da ne posjeduje predmetne ugovore jer nije stranka tih ugovora koje nije dostavljeno tužitelju na očitovanje. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova spora u iznosu od 2.500,00 kuna.

Tuženik je u odgovoru na tužbu navodi da je i on zauzeo stajalište da HBOR raspolaže javnim sredstvima slijedom čega je u najvećem dijelu i omogućio pristup zatraženim ugovorima o kreditu te da je samim tim zadovoljen javni interes. Navodi da u odnosu na podatke iz točke 3. izreke rješenja prevladava potreba zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 2. ZPPI-a jer ih je HBOR saznao u obavljanju poslova s pojedinačnim klijentom i koji ne bi trebali biti dostupni javnosti. Poziva se na praksu ovog suda u kojoj su potvrđena njegova rješenja slične činjenične i pravne osnove kao i ova upravna stvar.

U odnosu na točke 5. i 6. izreke pobijanog rješenja ukazuje na činjenicu da HBOR ne posjeduje traženu informaciju tj. ugovore o kreditu već da ima dostupan samo ugovor o okvirnom kreditu sklopljen s leasing društvom na temelju kojeg leasing društvo iz navedenog okvira odobrava financiranje krajnjim korisnicima. Navodi da HBOR nije ugovorna strana predmetnih ugovora ta da nema u posjedu zatražene dokumente. Nadalje navodi da ostvarivanje prava na pristup informacijama predstavlja posebni upravni postupak koji omogućava neposredno rješavanje stvari.

Zainteresirana osoba HBOR u odgovoru na tužbu predlaže odbiti tužbeni zahtjev te navodi da se dokumentacija koju tužitelj traži odnosi na ugovore koji su korisnici sklopili s leasing društvima, a ne s HBOR-om koji nije stranka ugovora i nema u posjedu traženih dokumenata niti ih je izradio sam ili u suradnji s drugim tijelima. Navodi da se tužitelj neosnovano poziva na članak 16. stavak 3. ZPPI-a te dodaje da je tužitelj već dobio informaciju o raspolaganju javnim sredstvima što je vidljivo iz zahtjeva od 15. siječnja 2020.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je rješenjem HBOR-a broj: 3/2020 od 13. veljače 2020., podnositelj zahtjeva, ovdje tužitelj H. Š. odbijen s dijelom zahtjeva kojim je zahtijevao dostavu preslika ili skeniranih ugovora o kreditima/pozajmicama ili slično koji se odnose na kredite odobrene K. d.o.o., Z. R. d.o.o., N. S. H. d.o.o., B. S. d.o.o., B., vl. A. Š. i C... d.o.o. s navedenim iznosima, a odbačen je dio njegovog zahtjeva koji se odnosio na dostavu preslika ili skeniranih ugovora o kreditima/pozajmicama ili slično koji se odnose na H... vl. F. H., G. d.o.o. i K. d.o.o. također s navedenim iznosima. Povodom žalbe H. Š. tuženik je donio pobijano rješenje kojim je poništio rješenje HBOR-a, djelomično udovoljio zahtjevu H. Š., a dio zahtjeva odbacio.

S obzirom na sadržaj tužbe, odgovora na tužbu i očitovanja stranaka kao i podataka u spisu predmeta sud je riješio spor bez održavanja rasprave, ocijenivši da su u predmetnom slučaju raspravljena sva bitna pitanja za rješavanje predmetne upravne stvari.

Po ocjeni ovog suda tuženik je pravilno postupio kada je poništio rješenje HBOR-a te odobrio tužitelju pristup dijelu traženih informacija u cijelosti, a dijelu informacija je odobrio pristup uz određena ograničenja. Naime, pravilno je tuženik ocijenio da u odnosu na adrese i OIB-e fizičkih osoba te instrumente osiguranja prevladava potreba zaštite prava na ograničenje profesionalne tajne i osobnih podataka u odnosu na javni interes kako je tuženik i obrazložio u odbijajućem dijelu točke 3. izreke rješenja čiju zakonitost tužitelj osporava.

U odnosu na točku 5. osporavanog rješenja valja navesti da je tuženik pravilno odbio tužiteljevu žalbu, a točkom 6. odbacio njegov zahtjev s obzirom da se radi o zahtjevu za informacijama koje HBOR ne posjeduje jer su korisnici kao primatelji leasinga sklopili ugovore s leasing društvima kao davateljima leasinga, a ne sa HBOR-om. S obzirom na navedeno, pravilno je primjenom odredbe članka 23. stavka 4. ZPPI-a odbačen dio tužiteljevog zahtjeva koji se odnosio na zatražene ugovore o kreditu, a što je tuženik razložno obrazložio u pobijanom rješenju, s kojim obrazloženjem je ovaj sud u cijelosti suglasan.

Kako je po ocjeni ovog suda tuženikovo rješenje u pobijanom dijelu zakonito, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan.

U Zagrebu 8. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.